

Školní revue

Evropský den jazyků

Návštěva z Francie a
Itálie

Cesta do pravěku

Rozhovor s paní
učitelkou Zatloukalovou

Holky versus kluci

Mikulášský kvíz

Představujeme stále
redaktory

Organizátor:
Agentura etnohistorických knihů Česká republika, s. r. o.
& Místní informační centrum pro mládež

Školní
časopis Roku 2014
JIHOMORAVSKÝ KRAJ

www.zsms.streliceubrna.cz

skolnirevue@centrum.cz

11. listopadu 2014

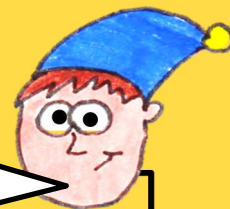
Ročník X, číslo 1

OBSAH

Pár slov na úvod	1
<u>Bylo nebylo</u>	
Mokrý start nového školního roku	2
Slavili jsme Evropský den jazyků	3
Návštěva z Francie a Itálie	3
Cesta do pravěku	5
Zpět do 1. světové války	5
Sportovní okénko	7
<u>Rozhovory a ankety</u>	
Rozhovor s pí uč. Zatloukalovou	9
Rozhovor s Matějem Pernou	11
Rozhovor se stálými redaktory	12
Vánoční anketa	14
Holky versus kluci	16
<u>Tahák do dějáku</u>	
Ramesse II.	17
<u>Co s volným časem</u>	
Představujeme skauting	18
Knihy na dlouhé zimní večery	19
Hraju, hraješ, hrajeme	19
<u>Literární koutek</u>	
Zážitky z prázdnin	20
Karkulka a drak	23
<u>Výtvarný koutek</u>	
Podzim ve výtvarné výchově	24
<u>Zábava</u>	
Mikulášský kvíz	25
Křížovky	26
Pár vtipů na závěr	27
<u>Redakce a řešení</u>	

Ahoj, jsem redakční skřítek Střelík a přeji hezké počteníčko.

Školní revue

Vydává: ZŠ a MŠ Střelice, Komenského 2,
664 41 Střelice

Časopis vychází 4x ročně v 17 – 20 výtiscích
a je distribuován zdarma.

www: zsms.streliceubrna.cz/skolni-casopis
e-mail: skolnirevue@centrum.cz

Redakční rada

Šéfredaktorka: Mgr. Vlasta Sokolová

Redaktoři:

O. Chytrý, 6.B, Š. Prudil, 6.B, J. Perna, 6.B,
N. Bartoňková 6.B, K. Pechová 6.B,
V. Kalovská, 7.A, V. Jurkovič, 7.B,
M. Prudilová, 7.B, T. Vašulínová, 7.B,
V. Švestka 8.tř, J. Vašulín, 8.tř,
M. Bartoňková 9.A, A. Plačková, 9.A,
L. Svobodová 9.A, M. Jašová 9.B

Ilustrátorky:

K. Antošová, 9.B, L. Prokešová, 9.B

Konzultant: Mgr. Blanka Dalecká

PÁRSLOV NA ÚVOD

Milí čtenáři,

jak je vám jistě známo, každý konec je začátkem něčeho nového a každý začátek bývá koncem něčeho, co odplouvá do minulosti. Tak to chodí i v naší redakci. Každý rok ji opouštějí zkušení redaktoři a udělají tak místo novým, mladším.

Letos na konci školního roku odešla zvláště silná sestava. Dnes už se lopotí na středních školách a někteří se možná zapojí do práce v jiných redakcích. Třeba se s nimi budeme setkávat na setkáních školních redakcí. Takže pápá... a hodně štěstí.

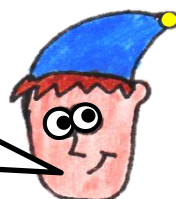

Redakce nám tedy dost omládlá a doufejme, že dokážeme udržet úroveň našeho časopisu, který letos vstupuje do desátého roku své existence. Zatím máme za sebou druhé vítězství v krajském kole Časopis roku 2014 a čekáme, jak uspějeme v celostátním kole. A máme co obhajovat – 3. místo za titulku, 5. místo za grafiku a 7. místo v celkovém pořadí. Teď už je to o nás bez nás a výsledky by měly být známy v prosinci. Držte nám pěsti.

A na co se můžete těšit v tomto čísle? Tak třeba na pár ohlédnutí za prvními událostmi nového školního roku, na další tahák do dějepisu, na ankety a rozhovory a nezapomněli jsme ani na kvíz, křížovky a vtipy. Přejeme hezké počtení.

Vlasta Sokolová, foto: Aleš Kadlec

Komu se nelení,
tomu se zelení, a tak
s chutí do čtení!

MOKRÝ START NOVÉHO ŠKOLNÍHO ROKU

Dne prvního září 2014 přiletěl do střelické školy z vesmíru Malý princ, aby se ujal vítání nových prvňáčků. Počasí na naší planetě sice neukázalo právě nejvlídnější tvář, ale slavnostní dny se odehrávají i za špatného počasí, a tak prvňáčci, někteří nesměle, jiní se zvědavým očekáváním, překročili práh své první třídy. Doprovázeli je jejich patroni – žáci devátých tříd, kteří jim budou pomáhat celý letošní rok.

Do dvou prvních tříd nastoupilo letos 36 dětí a celkem bude do naší školy chodit více než 300 žáků.

Ve slavné knize pana spisovatele Saint-Exupéryho hledají letec a Malý princ v poušti studnu. Naši žáci budou trpělivě pod vedením svých učitelů hledat v nedozírné poušti studnu poznání a pátrat po věcech, které Malý princ už dávno ví. Například, že to nejdůležitější je očím neviditelné ...

Přejeme všem žákům zajímavou cestu vesmírem po planetách čtení, psaní, počítání i dalšího vědění a k tomu příjemná setkání s těmi zvláštními bytostmi - dospělými lidmi. Všechny zkušenosti se Vám, malí princové a malé princezny, budou zanedlouho hodit.

Aleš Kadlec (upraveno, red.)

Foto: Aleš Kadlec

SLAVILI JSME EVROPSKÝ DEN JAZYKŮ

Pátek 26. září 2014 je Evropským dnem jazyků. Letos jsme si jej připomněli i u nás ve škole a přípravy začaly už dva týdny předem. Žáci devátých tříd předvedli vystoupení v německém, francouzském a ruském jazyce a nesměla chybět ani angličtina, které se ujali žáci osmé třídy. Na konci programu se konala soutěž, ve které si žáci prověřili své znalosti o evropských zemích.

*Lucie Svobodová a Michaela
Bartoňková, 9.A*

Foto: Aleš Kadlec

NÁVŠTĚVA Z FRANCIE A ITÁLIE

BYLO NEBYLO

Právě v Den evropských jazyků – 26. září 2014 – přijeli večer do Střelic Francouzi z Nozay a Italové z Assaga. My jsme doma ubytovali Italy. Společně jsme povečeřeli a anglicky si povídali.

V sobotu ráno jsme se dostavili před obecní úřad a tam nám řekli, že půjdeme do lesa, kde nám střeličtí skauti připravili program. Rozdělili nás do skupin a na trase, dlouhé asi 6 kilometrů, nás čekalo 6 stanovišť.

Z posledního stanoviště nás poslali na koupaliště, kde jsme se naobědvali. Měli jsme hamburger s hranolky a vedoucí měli guláš. Jako zákusek jsme dostali zmrzlinu.

Potom jsme se šli převléct domů a přišlo to nejlepší – DISKOTÉKA!!! Italové všechny vytáhli tancovat a pěkně jsme si zatancovali. Byla to skvělá diskotéka.

K večeru jsme opékali špekáčky a zpívali písničky. Domů jsme se vraceli po desáté hodině.

V neděli ráno jsme jeli do Brna, kde jsme navštívili podzemí Špilberku. Potom jsme dostali rozchod a šli jsme se naobědvat. Po jídle jsme jeli do Vaňkovky, kde jsme zase dostali rozchod. Večer jsme se vrátili domů na večeři. Po ní jsme hráli hry a povídali jsme si.

V pondělí ráno v 7 hodin Italové odjeli. Francouzi však ještě zůstali, protože jim kvůli stávce neletělo letadlo, a tak s námi šli do školy – 3. a 4. hodinu s námi byli ve třídách a v 5. hodině jsme s nimi šli do malé tělocvičny tancovat country tance. V úterý ráno odletěli zpátky do Francie.

Všem se nám setkání moc líbilo a moc se nám po nich stýská. Doufáme, že se ještě někdy uvidíme.

Terezie Vašulínová, 7.B

Foto: <http://www.streliceubrna.cz/>

CESTA DO PRAVĚKU

Ve středu 1. října jsme se my, žáci 6.B, vypravili na dějepisnou exkurzi do Anthroposu v Brně. O půl deváté jsme odešli ze školy a spěchali na vlak. A zbytečně – vlak měl čtvrt hodiny zpoždění.

V Brně jsme sedli na tramvaj do Pisárek a pak jsme šli pěšky do muzea. Stihli jsme to tak akorát – uvnitř už na nás čekal pan průvodce, který se nám pak dál věnoval. V prvním patře jsme se dozvěděli něco o historii Anthroposu. Ve druhém jsme se poučili o vývoji lidí a o mamutech – mají tam rekonstrukce pravěkých obydlí i sochu mamuta a jeho mláděte. V nejvyšším patře nám ukázali repliky jeskynních maleb. Na závěr jsme ještě navštívili v suterénu výstavu obrazů Zdeňka Buriana. Po lehkém občerstvení v bufetu jsme se rozjeli zpět do Střelic.

Nikola Bartoňková, 6.B, foto Michal Antoš, 6.B

VÝPRAVA DO 1. SVĚTOVÉ VÁLKY

V říjnu 2014 se 9.A a 9.B vypravily na Špilberk na výstavu o 1. světové válce.

Čtvrtek 2.10. – 9.A: Nejdřív nám paní průvodkyně popsala život obyčejných lidí a ukázala nám váhy, kolo, šaty a spoustu jiných věcí ze začátku minulého století. Potom nás seznámila se samotným začátkem války. Řekla nám, jak to bylo v Sarajevu a co následovalo. Ve druhé a třetí místnosti byly vystaveny zbraně, rozdělené podle zemí. Pak nám paní povídala o životě vojáků a ukázala nám dopisy, které psali svým rodinám domů.

BYLO NEBYLO

Poslední místnost byla věnována lékařství a prezentacím s fotkami pomníků. Mysleli jsme si, že už je konec, ale to jsme byli na omylu. Paní nás zavedla ještě na výstavu o 2. světové válce, zaměřenou na bombardování Brna. Potom už vážně prohlídka skončila a vypravili jsme se domů, do Střelic. Výstava se nám líbila, protože byla velice zajímavá a poučná, a taky se nám líbilo, že jsme ten den nemuseli být ve škole...

Lucie Svobodová a Michaela Bartoňková, 9.A, foto: Aleš Kadlec

Úterý 14.10. – 9.B: *Náš program se jmenoval „Až rozkvetou vlčí máky“ a úvodní výklad trval přibližně hodinu a půl. Potom jsme přešli do místnosti, kde jsme mohli některé věci z doby kolem 1. světové války vzít do rukou a pohlížet si s nimi. Osobně si myslím, že tam se všem líbilo nejvíc. Poté jsem se rozloučili a odcházeli s hlavou plnou zážitků. Dostali jsme asi 30 minut rozchod a pak hurá na vlak, vraceli jsme se totiž ještě do školy na 8. hodinu.*

Výlet do Brna se všem velice líbil a doufáme, že takových výletů bude tento rok ještě víc. 😊

Markéta Jašová, 9.B, foto: Vlasta Sokolová

SPORTOVNÍ OKÉNKO

REPUBLIKOVÉ FINÁLE ODZNAKU VŠESTRANNOSTI OLYMPIJSKÝCH VÍTĚZŮ

Ve dnech 5. – 6. září 2014 se v Praze na stadionu Juliska konalo celorepublikové finále Odznaku všestrannosti olympijských vítězů. Soutěžilo se v 10 disciplínách (běh na 1000 m, běh na 60 m, skok přes švihadlo, skok do dálky, trojskok, kliky, sedy a lehy, shyby, hod kriketovým míčem a medicinbalem).

Tento projekt vymysleli Robert Změlík a Roman Šebrle, olympijští vítězové v desetiboji. Jeho smyslem je přimět děti ke sportování a pohybu vůbec. Den před slavnostním zahájením jsme si nacvičili na exhibici obrazec olympijských kruhů.

Závody slavnostně zahájili autoři projektu Robert Změlík, Roman Šebrle a bývalá gymnastka Věra Čáslavská (sedminásobná olympijská vítězka).

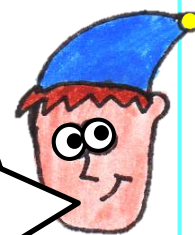
Pořadatelům pomáhali i vojáci a policisté – vojáci dohlíželi na průběh disciplín a policisté nás provázeli po disciplínách. Během závodění jsme mohli získat podpisy slavných osobností.

K pobavení sloužil doprovodný program, např. vojenská vystoupení, zumba a ukázka hasičské techniky. Den uzavřela exhibice, kde se objevily slavné osobnosti. Nejvíce se mi líbil režisér a herec Jakub Kohák.

Viktorie Kalovská, 7.A

Foto: Viktorie Kalovská, 7.A

Viki v článku
skromně
pomlčela, že se
v Praze umístila
na krásném
5. místě!

Viktorie Kalovská s Robertem Změlíkem

ŽELEŠICKÁ RŮŽE

Tak se nazývají závody v krosu – přespolním běhu, jehož okresní kolo se konalo 26. září 2014 ve škole v Želešicích. Těchto závodů se účastní závodníci z mnoha okolních škol.

Když jsme si odložili věci, vydali jsme se na prohlídku tratě. Před během jsme se rozcvičili a pak si nás volali podle tříd na start. Každá třída měla jinak dlouhou trať, já jsem běžela 1 km. Když doběhli všichni soutěžící, byli vyhlášeni vítězové.

V kategorii mladších žákyň jsem obsadila 2. místo a naše družstvo mladších dívek získalo celkově 4. místo (se mnou ještě běžely Kristýna Jahodová, Martina Kučerová a Nikola Vláčilová, všechny ze 7.A). Pěkné 6. místo získal Vojtěch Jahoda z 9.B v kategorii starších žáků v běhu na 3 000 m, 15. místo připojil Šimon Jáger z 9.A. Škoda že onemocněli běžci Barša a Pech, mohlo se uspět i v soutěži družstev.

Viktorie Kalovská, 7.A, Aleš Kadlec

STŘELICKÝ KROS

V sobotu 11. října 2014 startoval u naší školy Střelický kros. Všechno začalo zahájením a potom se běželo. Nejdřív běželi ti nejmenší, kteří zaběhli jen jedno kolečko. Potom startovali na čím dál delší trasy ostatní, od starších žáků až po dospělé a veterány. Běhy střídalo vyhlásování vítězů, a tak to šlo pořád dokola.

Ze střelických závodníků se nejlépe umístili David Brtník z 1.B, Viktorie Kalovská ze 7.A a Vojtěch Jahoda z 9.B, kteří ve svých kategoriích vyhráli. Na 3. místech se umístili Jakub Vožar ze 2.tř., Kristýna Jahodová ze 7.A, Andrea Plačková z 9.A a já – Katka.

Pechová Kateřina, 6.B, Aleš Kadlec

Foto: Aleš Kadlec

ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU ZATLOUKALOVOU

V prvním čísle jubilejního 10. ročníku Školní revue jsme pro vás vyzpovídali učitelku matematiky a angličtiny Moniku Zatloukalovou. Na naší škole učí pátým rokem a do Střelice dojíždí z Brna. Jak se jí u nás líbí? I to se dozvíte z našeho rozhovoru...

Čím jste chtěla být jako malá?

Co se týká mých dětských představ o budoucím povolání, musím se přiznat, že učitelkou jsem se chtěla stát už v první třídě. Moc mě bavilo něco vysvětlovat a měla jsem radost, když to dotyčný pochopil. Milovala jsem svou třídní a všechno, co mě naučila, jsem okamžitě zkoušela na své mladší sestře. Donekonečna jsme si hrály na školu, kdy ona musela plnit různé úkoly, které jsem jí zadala. Nakonec jsme si to docela užily a ještě teď na to vzpomínáme.

Jste tedy ráda, že jste učitelkou?

Letos učím devátým rokem a nadšení mě ještě neopustilo, jen jsem pochopila, že někoho učit není tak snadné, jak jsem si to představovala v osmi letech. Není až takový problém pracovat se žáky, kteří mají zájem se něco dozvědět, ale těch je bohužel čím dál méně. Začínají převažovat žáci, kterým stačí s co nejmenším úsilím dosáhnout průměrného výsledku, a s takovými je práce náročnější. A to už vůbec nemluvím o těch, kterým je

všechno jedno a školu považují za nutné zlo, které je třeba nějak přežít.

Jaké to bylo, když jste úplně poprvé šla učit?

Svoje učitelské začátky si pamatuji docela dobře, i když se mně zdá, že už je to věčnost. Po vysoké škole jsem nastoupila na obchodní akademii. Učila jsem angličtinu a bylo to pro mě dost těžké. Měla jsem za sebou sice praxi v různých jazykových školách a kurzech, ale ve škole to bylo něco jiného. Žáci v hodině nedávali pozor, vyrušovali, pořád něco nechápali a jejich domácí příprava byla mizerná. Byla jsem jen o pár let starší než oni, a tak si dovedete představit, jak hodiny probíhaly. Naštěstí jsme si brzy vzájemně vysvětlili, o co nám jde, a začalo to fungovat.

Jak se Vám líbí naše škola?

Líbí se mně místo, kde naše škola stojí a také jak je uspořádaná. Máme dvě počítačové učebny, krásnou halu a budeme mít nové hřiště – co víc bychom ještě mohli chtít?

Je práce učitele složitá? Je těžké komunikovat s žáky?

Myslím si, že ve vyučování jde hlavně o vzájemnou komunikaci. Pokud jedna strana respektuje tu druhou, tak to funguje a já se o to snažím. Není to ale úplně snadné. Něco jiného je komunikovat s celou třídou anebo s jednotlivými žáky. Každý rok učím víc než 100 žáků a každý z nich je jiný.

Jak se Vám ve škole dařilo? Které předměty jste měla ráda a které ne?

Na základce se mi celkem dařilo. Měla jsem jedničky a ve vyšších ročnících sem tam dvojku. Hodně mě bavila matematika a také jsem ráda dělala jazykové rozbory v češtině. Pamatuji se, že na pracovní vyučování jsme měli moc šikovnou paní učitelku, která s námi dělala hodně zajímavé věci. Netěšila jsem se na hodiny tělocviku, protože jsme museli plnit různé limity a dostávali jsme dost zabrat. V dějepise byla zase nuda, protože učitel nám pořád něco diktoval a my jsme si jen zapisovali a učili se to nazpaměť.

Byla jste hodná, nebo zlobivá žačka?

Sebe bych zařadila spíš mezi hodné žačky. Učitelům jsem život zbytečně nekomplikovala a nedostala jsem žádnou poznámku. Tedy kromě jedné

třídní důtky asi ve třetím ročníku gymnázia, když mě na školním výletě učitelka asi v půl dvanácté nachytala na klučích pokojích – hráli jsme karty.

Chodila jste do nějakého kroužku?

Na prvním stupni jsem dělala gymnastiku a od druhé třídy jsem chodila do požárníka. Byli jsme perfektní parta a kromě schůzek a nácviku požárního útoku a štafety jsme vyjížděli na víkendy a v létě na tábor.

Sledujete nějaké seriály? Jaké?

Na sledování seriálů mně nezbyvá dost času. Když si přece jen nějaký čas najdu, ráda se podívám na českou komedii nebo ráda sleduji detektivky.

Máte radši Velkou Británii, nebo USA?

Těžko lze srovnávat Velkou Británii a Spojené státy. V Británii jsem byla několikrát, v USA jsem strávila pouze 2 týdny. Z toho, co jsem mohla poznat, je mně bližší Velká Británie, americký způsob života mně prostě „nesedí“. Přesto bych se ale ráda do USA ještě podívala, láká mě jejich západní část.

Jaký máte názor na naši školu, na její žáky a na kolegy?

Ve škole se cítím velmi dobře. Je tu pohodová atmosféra, žáci jsou celkem rozumní a kolektiv učitelů je fajn. Jsem jim vděčná za to, jak mě před 4 lety přijali. Tenkrát jsem se rozhodovala, jestli jít učit na školu do Bystrce, kterou mám asi 5 minut pěšky od domu, nebo do Střelice. Své volby rozhodně nelituji.

Děkujeme za rozhovor.

Michaela Bartoňková a Lucie Svobodová, 9.A, foto: M. Zatloukalová

ROZHOVOR S MATĚJEM PERNOU

ANEB TALENTY MEZI NÁMI

Matěj Perna, žák 8. třídy, působí klidně a vyrovnaně, a tak mnozí z nás ve škole netuší, že je nadějí českých bojových sportů. Tyto sporty se dělí na řadu disciplín, ale myslím, že je zbytečné tady teď vysvětlovat, co který přesně obnáší, důležitější je vědět, že i na naši školu chodí talentovaní jedinci, o kterých ještě možná uslyšíme.

Vlasta Sokolová

Kdy jsi začal s bojovým sportem a jak ses k němu dostal?

Ve druhé třídě jsem viděl letáček na vstupních dveřích naší školy a řekl jsem si, že bych to mohl zkusit.

Jak dlouho provozuješ tento sport?

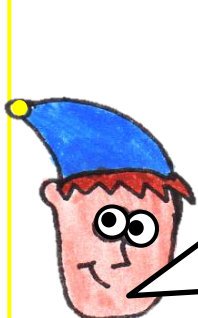
Přibližně sedm let.

Jaký je tvůj největší úspěch?

Jsem hrdý na to, že jsem byl na MS v karate v Praze, ale to beru spíš jako další zkušenost. Také jsem hrdý na zlatou medaili z Mistrovství ČR v disciplíně Kata.

Máš nějaký svůj vzor?

Mým vzorem je Martin Palarný, který nás reprezentoval na MS v Kumite.

*Hnědý pásek označuje druhý nejvyšší výkonnostní stupeň.

Jaký máš výkonnostní pásek?

*Mám jeden hnědý pásek.**

Za jaký klub bojuješ? Kam jezdíš trénovat?

Když závodím, tak bojuji za tým Karate Bystrc a trénovat jezdím do městské části Brno-Bystrc.

Trénuješ i doma?

Občas, když to časově stihnu.

Chtěl by ses tomuto sportu věnovat i nadále?

Ano. A stále budu bojovat za klub Karate Bystrc.

A co tví sourozenci, chodí také do nějakého sportovního kroužku?

Můj nejmladší bratr Šimon chodí do míčových her a mladší Jakub do žádného sportovního kroužku nechodí.

Jezdíš se svým týmem na nějaké soustředění?

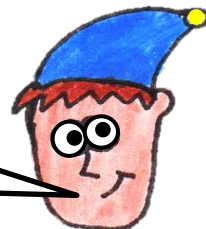
Ano, ale pouze když je čas.

Děkujeme za rozhovor.

Jiří Vašulín, 8.tř., foto: Matěj Perna

ROZHOVORY SE STÁLÝMI REDAKTORY

1. Jaký je Tvůj oblíbený předmět?
2. Jakou posloucháš hudbu?
3. Jaké jsou Tvoje zájmy?
4. Jaký je Tvůj oblíbený vyučující?
5. Čím bys chtěl/a být?

Pechová Kateřina, 6.B

1. Tělesná výchova a informatika
2. Pink
3. Školní revue, gymnastika, volejbal
4. M.Misáková
5. Učitelka. nebo kadeřnice

Chytrý Ondřej, 6.B

1. Informatika
2. Heavy metal
3. Hasič, čtení a tak
4. L.Kučera
5. Doktor

Jakub Perna, 6.B

1. Tělocvik
2. Rock
3. Školní revue, čtení
4. L.Kučera
5. Nevím

Prudil Šimon, 6.B

1. Výtvarka
2. Ne
3. Všechno možné
4. V.Sokolová
5. Veterinář

Vašulínová Terezie, 7.B

1. Výtvarná výchova
2. Někdy skupinu SBM
3. Volejbal, Skaut, hasič, někdy tanec, flétna, zpěv
4. V.Sokolová
5. Doktorka, nebo zdravotní sestra v dětské nemocnici

Prudilová Markéta, 7.B

1. Výtvarná výchova
2. Mně se líbí všechno
3. Procházky se psem, kreslení, hra na nástroje
4. M.Holešovský
5. Architektka, nebo doktorka

Švestka Vít, 8.tř

1. Dějepis, výtvarná výchova, zeměpis, matematika, fyzika, němčina, angličtina, přírodopis a tělesná výchova
2. Rock, metal, pop
3. Skaut, Školní revue, šerm, požární sport
4. E.Sázavská, M.Holešovský a M.Zatloukalová
5. Historik

Bartoňková Nikola, 6.B

1. Tělesná výchova
2. Pink
3. Školní revue, tanečky, hudebka
4. M.Misáková a H.Fialová
5. Učitelka

**Jurkovič Vítězslav
7.B**

1. Zeměpis a dějepis
2. Pop a rock
3. Fotbal a šachy
4. M.Zatloukalová
5. Barman

**Bartoňková Michaela
9.A**

1. Angličtina
2. Tak různě
3. Tanec
4. M.Zatloukalová
5. Ještě vůbec nevím

Svobodová Lucie, 9.A

1. Asi cizí jazyky (angličtina, francouzština)
2. Moc ne, co se mi líbí
3. Tanec a kreslení
4. M.Zatloukalová
5. Zatím nevím

Jašová Markéta, 9.B

1. Tělocvik a výtvarka
2. Pomalé skladby na klavír
3. Hra na klavír, chození ven, zumba
4. M.Zatloukalová
5. Aranžer-propagační tvorba

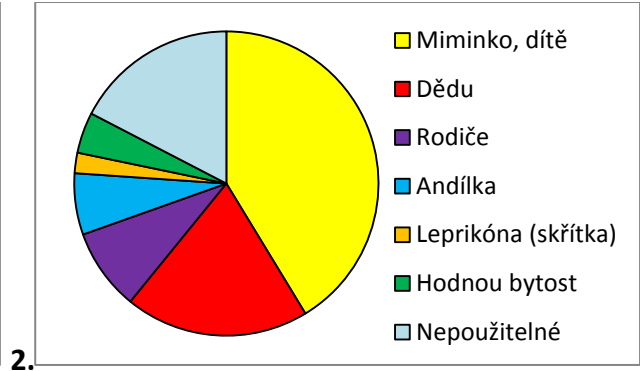
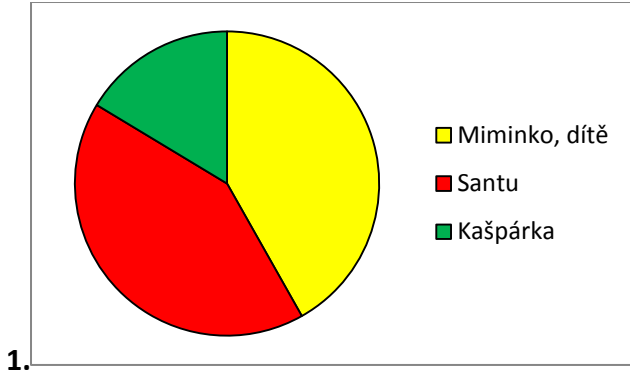
Terezie Vašulínová, 7.B

Foto: Vlasta Sokolová

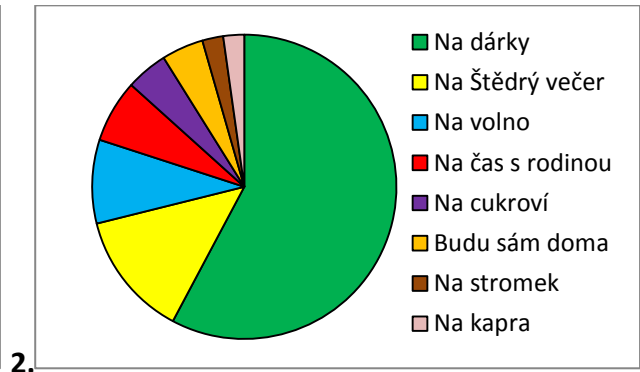
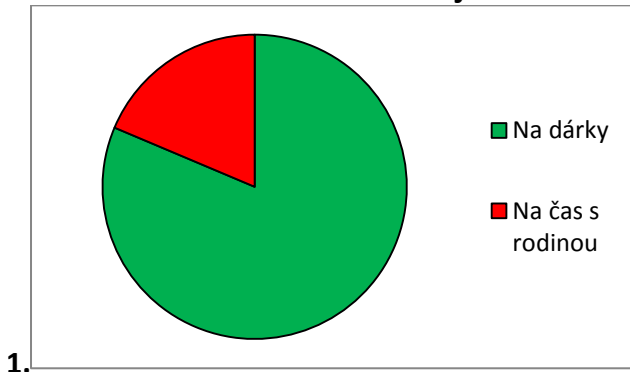
VÁNOČNÍ ANKETA

ODPOVÍDALI ŽÁCI 1. STUPNĚ (GRAFY VLEVO) I 2. STUPNĚ (GRAFY VPRAVO).

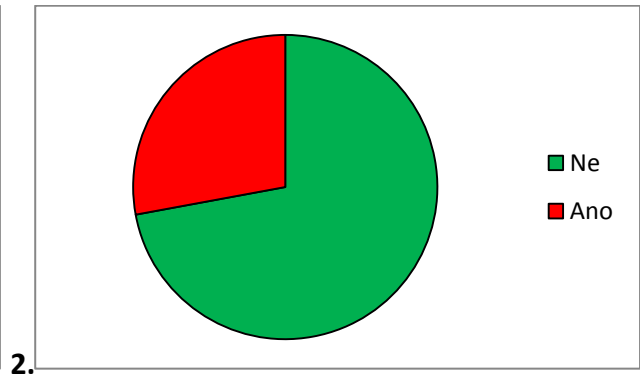
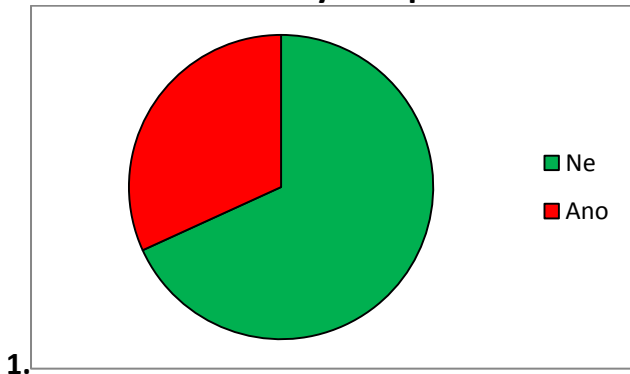
Jak si představuješ toho, kdo dává na Štědrý den dárky? Jako:

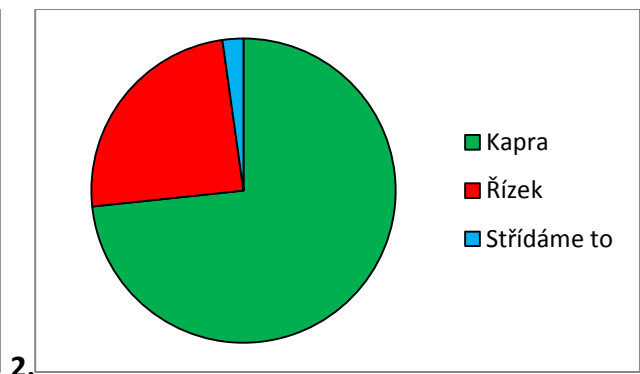
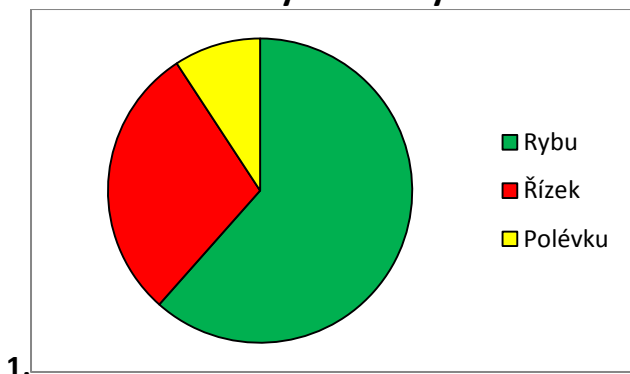
Na co se o Vánocích nejvíc těšíš?

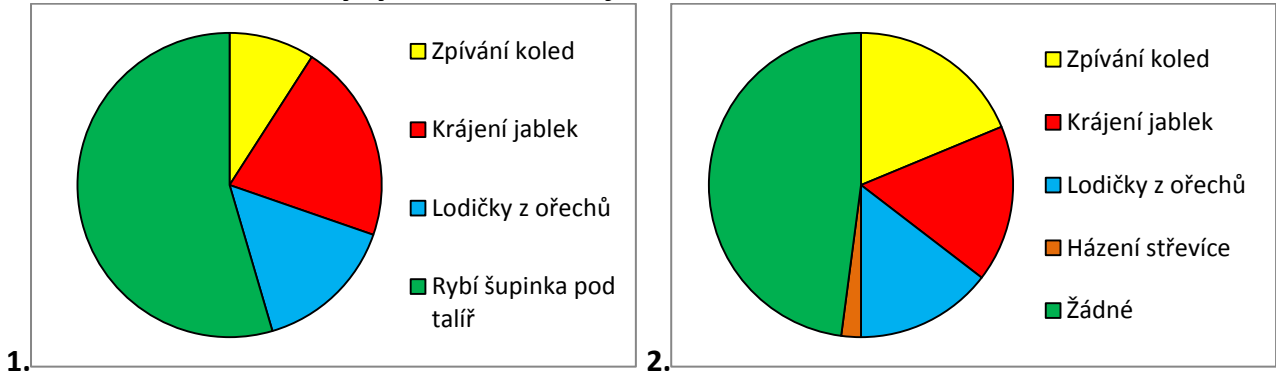
Držíš na Štědrý den půst?

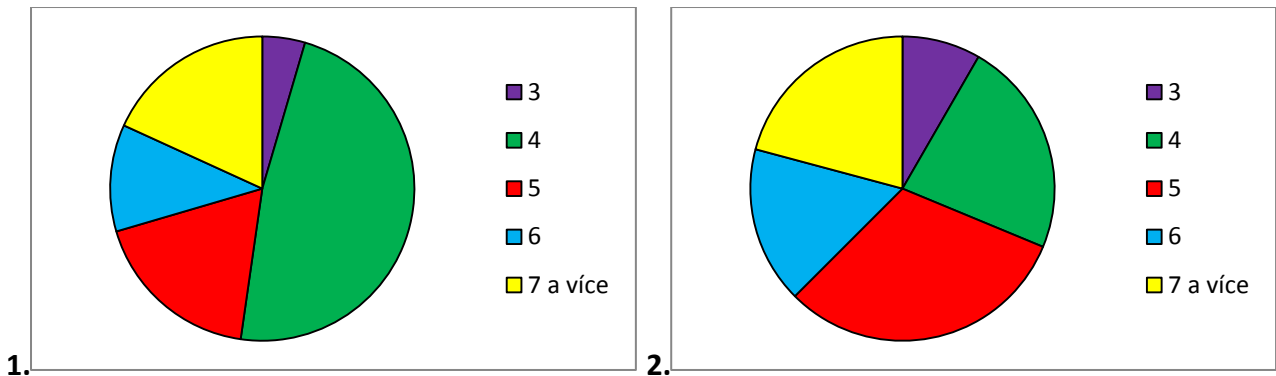
Co na Štědrý den obvykle večeříte?

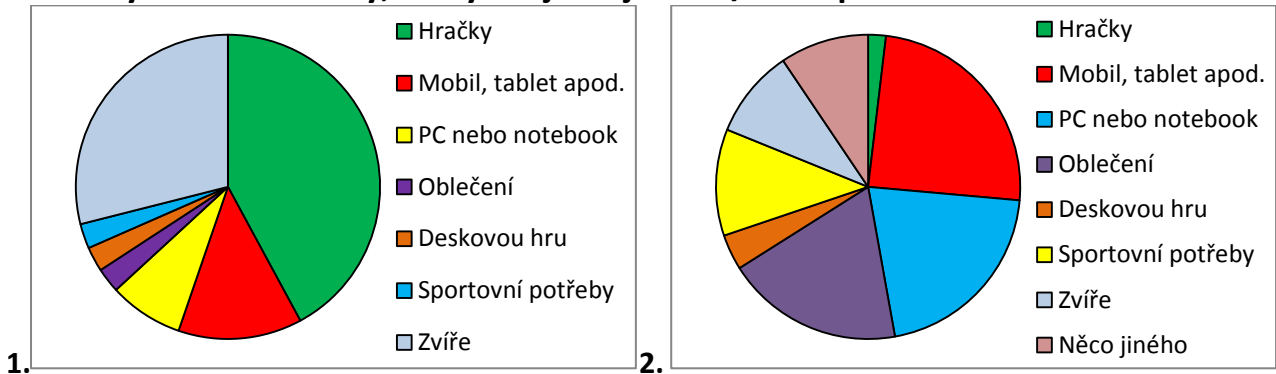
Jaké vánoční zvyky doma dodržujete?

Kolik se Vás scházívá u štědrovečerního stolu?

Vyber si z nabídky, co bys nejraději našel/našla pod stromečkem:

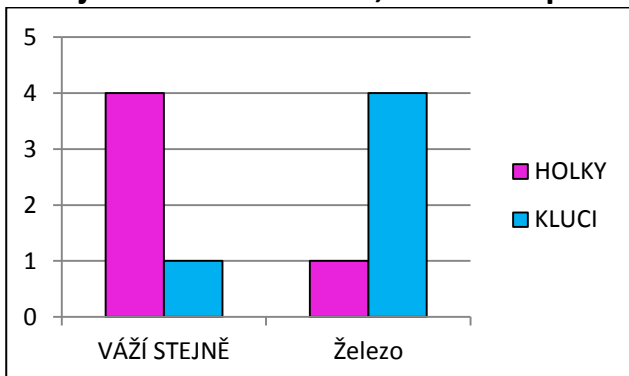
Jako „něco jiného“ žáci uvedli rybářskou výbavu, permanentku do posilovny, příslušenství k PC, hasičský oblek a to, aby se měli všichni rádi. Žáci 2. stupně mají holt více speciálních přání. Rozdílů v odpovědích mezi nimi a žáky 1. stupně si můžete všimnout i v jiných grafech.

Vít Švestka a Jiří Vašulín, 8.tř, Eliška Sázavská a Andrea Dobešová, 5.B
Obrázky: Lenka Prokešová, 9.B

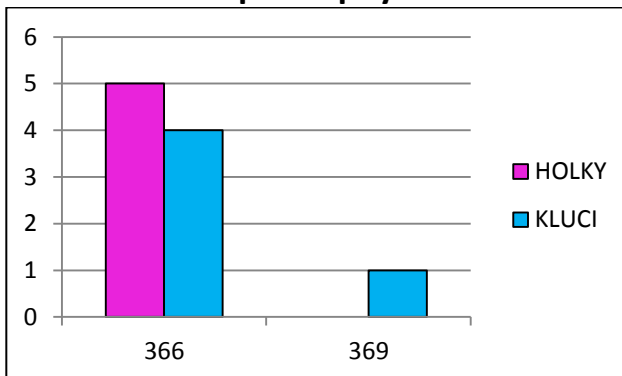
HOLKY VERSUS KLUCI

Co je těžší? Kilo železa, nebo kilo peří?

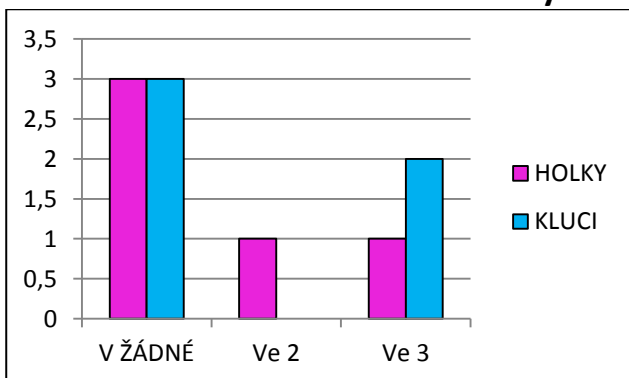
Správná odpověď je VÁŽÍ STEJNĚ.

Kolik dní má přestupný rok?

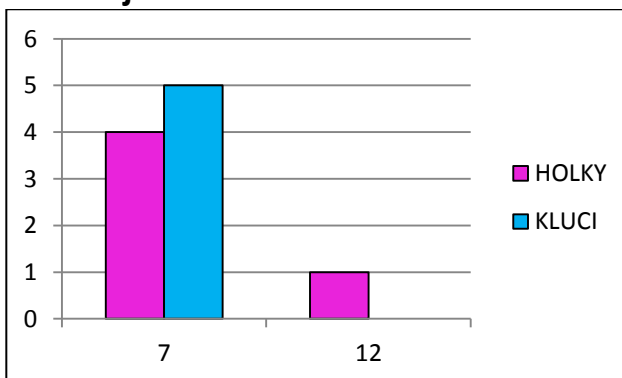
Správná odpověď je 366.

V kolika zemích se mluví rakousky?

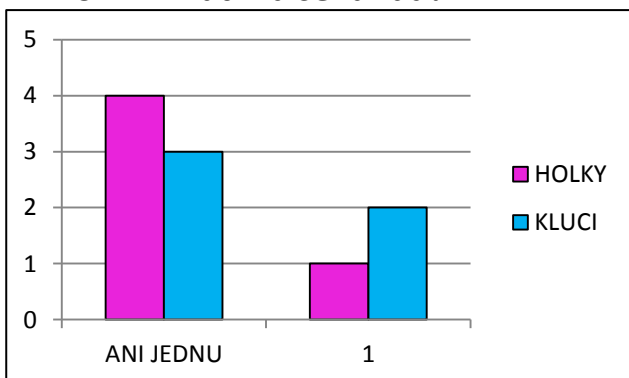
Správná odpověď je V ŽÁDNĚ.

Kolik je divů světa?

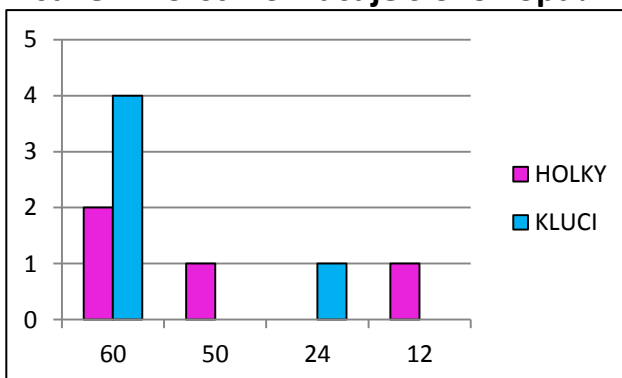
Správná odpověď je 7.

Kolik minut má sekunda?

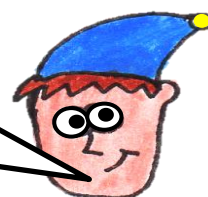
Správná odpověď je ANI JEDNOU.

Jaké množství označuje slovo kopa?

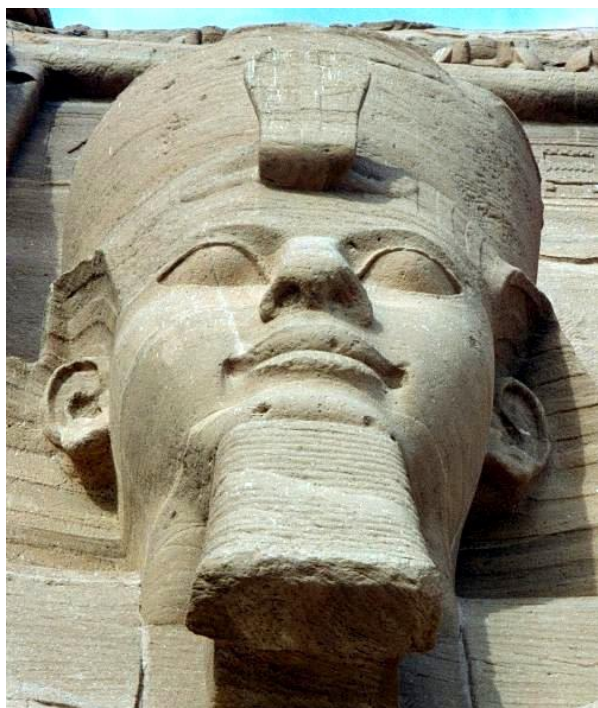

Správná odpověď je 60.

Tak to jsme tady myslím ještě neměli! Klání skončilo remízou! Dvakrát odpověděl stejný počet holek a kluků správně a dvakrát byly lepší holky, dvakrát kluci. Uvidíme, jak to dopadne příště.

RAMESSE II.

Zdravím vás, čtenáři, jmenuji se Ramesse II. Veliký a byl jsem největším faraónem všech dob, uzavřel jsem první mírovou smlouvu a obnovil egyptské styky s...

Aha, trochu zpomalím, zřejmě nestiháte sledovat popis mé božskosti, (každý faraón je totiž bůh).

Tedy... narodil jsem se dávno, kdy, to přesně nevím, ani na své mládí si nevzpomínám. Akorát vím, že moje rodné jméno je Ramessu, anebo Meriamon. Vzpomínám si až na svůj politický život, ten dělím na válečný a mírový.

Začneme tím válečným.

Víte, já jsem válčil jen proto, abych získal zpět, co Egypt jen ztratil, a tím pádem mi to náleželo, ne? Každopádně jsem proti Chetitům uspořádal dvě válečné výpravy, abych získal území Sýrie a tak obnovil vliv Egypta v Asii.

Mno... o první výpravě se zmiňuji nerad – padl jsem do léčky a poražen se stáhl do Egypta. Raději přejdeme k té druhé, ta dopadla mnohem lépe, protože jsem obsadil Palestinu a Sýrii. Tomu pomohla momentální nestabilita v zemi Chetitů, kde vypukly vnitřní boje o chetitský trůn. A nakonec jsem s Chetity uzavřel mírovou smlouvu, v níž zaznělo, že „všechny národy padají čelem k jeho (tj. mým) nohám na věčnost.“

A teď k mé mírové činnosti, která se dá nazvat stavitelskou a následovala po dalších válkách, ve kterých jsem získal Núbii, z níž jsem získával otroky a zlato. Právě tam, v Abú Simbelu, jsem postavil velice známý chrám s monumentálními sochami. Dále jsem ve východní části nilské delty postavil spoustu krásných měst, a proto se jí říkalo Ramessova (tedy moje) země. Také jsem zde velkou část půdy nechal zúrodnit a tím jsem pomohl místním zemědělcům. Tak vidíte, že jsem byl největším egyptským faraónem!

Vládl jsem v letech 1279 -1213 př.n.l.

a byl jsem pohřben do hrobky KV7 v Údolí králů.

Vít Švestka, 8.tř., zdroj: wikipedia.cz

PŘEDSTAVUJEME SKAUTING

Zakladatelem českého skautingu (též junáctví), který v roce 2012 oslavil 100 let své existence, byl středoškolský profesor Antonín Benjamin Svojsík. S prvními pokusy o skauting začal v roce 1911. Inspirací mu byla práce R. Baden-Powella z Anglie, ale značný vliv měl i americký přírodovědec, malíř a spisovatel E. T. Seton a jeho myšlenky woodcraftu. Při psaní knihy „Základy junáctví“ Svojsík oslovil tehdejší české osobnosti, aby také přispěly k tomuto dílu.

Český skauting byl od počátku jiný než anglický, protože kladl větší důraz na pobyt v přírodě a taky na národní cítění, což vyplývalo z nesvobodného postavení českého národa v době jeho vzniku. Menší důraz byl kladen na původní křesťanské základy skautingu.

Již před první světovou válkou doporučoval skauting mládeži také Tomáš Garrigue Masaryk, náš pozdější

prezident, jako činnost novou a všeobecně prospěšnou.

Od vzniku samostatného státu byl skauting třikrát zakázán totalitními režimy (nacisty a komunisty), neboť proti totalitě vždy aktivně vystupoval. Řada skautských funkcionářů padla v odboji nebo byla popravena či vězněna v nacistických koncentračních táborech. Řada se jich stala obětí politických procesů v padesátých letech. Skauting vždy okamžitě využil politického uvolnění (v roce 1945, 1968 a 1989) a obnovil svoji činnost.

V našem střelickém Skautu se pravidelně scházíme, pořádáme různé akce a výpravy. Jediný rozdíl je v tom, že my nejsme před rokem 1945, 1968 nebo 1989, takže nás (doufejme) už nikdo nezastaví!

Martin Kavalec, 5.A

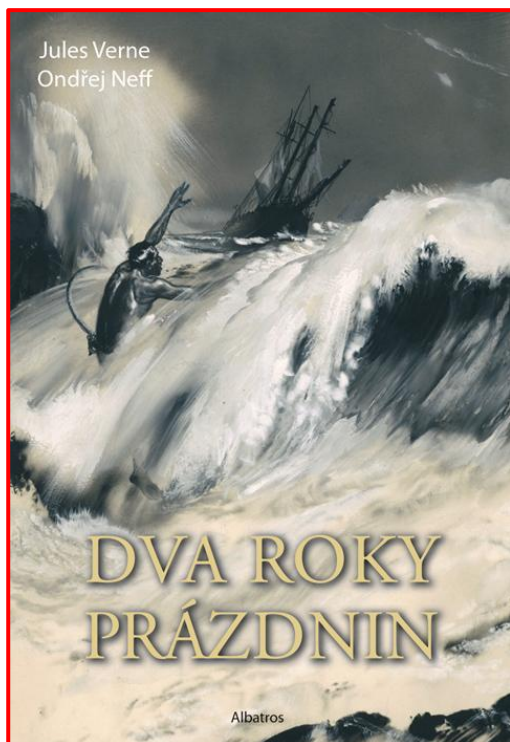
Zdroj: wikipedia.cz, fotkys.wz.cz

Skautský slib:

*„Slibuji na svoji čest, jak dovedu
nejlépe, sloužit nejvyšší pravdě a lásce,
plnit povinnosti vlastní a zachovávat
zákony skautské, duší i tělem být
připraven pomáhat vlasti i bližním.
K tomu mi dopomáhej Bůh.“*

KNIHA NA DLOUHÉ ZIMNÍ VEČERY

Milí čtenáři, chtěl bych Vás seznámit s knihou **DVA ROKY PRÁZDNIN**. Napsal ji už v 19. století francouzský spisovatel Jules Verne. Velká část děje se odehrává na opuštěném ostrově (podobně jako Robinson Crusoe). Hrdiny jsou kluci ve věku 11-14 let, kteří se nechtěně dostali na volné moře, a bouře tam udělala s lodí své. Ztroskotali na ostrově a museli se starat sami o sebe. Po takřka dvou letech připluli na ostrov pirátů. Chlapci s nimi svedli nelítostný boj, vyhráli a vypravili se domů. Knihu doporučuji spíše chlapcům, ale dívkám se může tento dobrodružný a napínavý příběh líbit také.

Šimon Prudil, 6.B

Obrázek: knihy.abz.cz

HRAJU, HRAJEŠ, HRAJEME

POČÍTAČOVÁ HRA VEX 3

Minimální požadavky: Adobe Flash Player, připojení k internetu.

Hra Vex 3 je pokračování třídílné série Vex. Tato velmi chytlivá skákačka se odehrává ve vymyšleném prostředí. Musíte překonat spoustu nástrah a pastí (např. lasery, padající bloky a pily).

Velmi nás nadchla, ale jako každá hra má své mouchy – ke konci je hra čím dál těžší, na některých úrovních až nepřekonatelně. Někdy, když spadnete, vás to hodně naštvě. Ale nemyslíme tím, že je špatná, spíš že je těžká.

Líbí se nám: Skvělá grafika a lehké ovládání.

Nelíbí se nám: Obtížnost na konci.

Vítězslav Jurkovič, 7.B

a Ondřej Chytrý, 6.B

Zdroj: www.ryviews.com

ZÁŽITKY Z PRÁZDNIN

PŘÍHODA S ČLUNEM

Jednoho dne u moře v Itálii foukal velký vítr, který z pláže odfoukl velký nafukovací člun i s brýlemi, nafukovací deskou, šnorchlem a kšiltovkou. Člun se ve vodě obrátil a brýle se šnorchlem se potopily (už se nenašly). Kšiltovku jsme vylovili, ale deska byla daleko od pláže.

Deska patřila malému Davidkovi, který kvůli ní hodně plakal. Proto se strýc Kamil pro ni vydal na motorovém člunu. Nastartoval motor, a když ujel asi deset metrů, tak mu motor zhasl a vlny člun unášely daleko od pláže. Asi deset minut se snažil nastartovat, ale nedařilo se a chlapi na pláži se chystali zavolat na pomoc pobřežní hlídku. Jenomže se nedovolali, a tak vzali člun, že mu pojedou pomoci. Když už měli člun na vodě, podařilo se konečně strejdovi nastartovat.

Vyrazil pro desku a dovezl ji Davidkovi. Celá pláž tleskala a Davídek byl šťastný, že má svoji desku zpátky.

Martin Soldán, 6.B

CHESSIE

Jednou přišel taťka domů a nesl něco divného v ruce. Řekl nám, že se nějaká paní málem vybourala, protože někdo před ní vyhodil z auta psa. Za ní jel taťkův kolega, který jí pomohl a pak vzal pejska, který zmateně běhal po ulici, a dovezl ho taťkovi, protože věděl, že máme psy rádi. Tak ho taťka donesl domů.

Přemýšleli jsme, komu ho dáme, ale já si ho chtěla nechat. Byla to fenka a dali jsme jí jméno Chessie.

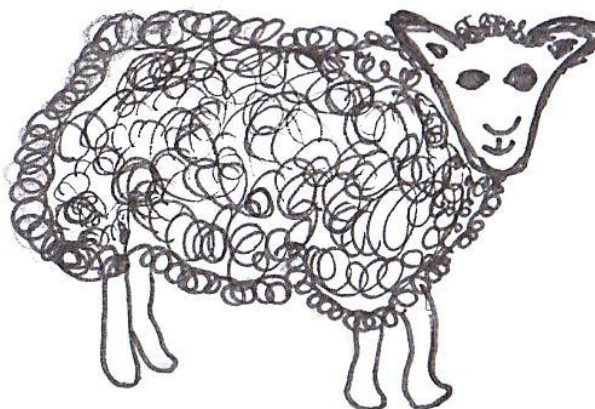
Málem jsem o ni ale hned přišla. Mamka šla vyhodit něco do popelnice a za chvíli jsme zjistili, že Chessie není doma. Rozdělili jsme se a šli ji hledat. Asi po dvou hodinách jsme to vzdali a říkali si, že si ji asi někdo vzal. Vtom se něco mihlo na schodech u baráku na konci ulice – a byla to Chessie.

Tak jsme ji odvedli domů a už u nás doma zůstala. Zjistili jsme, že utekla, protože se bojí bouřky. Na našeho prvního pejska Arču zpočátku vrčela, ale nakonec si spolu začaly hrát a jsou velké kamarádky

Klára Svobodová, 6.B

JAK JSEM STŘÍHAL OVCE

Jednou v neděli jsme se dali do stříhání ovcí. Vůbec to nešlo. Ale nakonec jsme první ovci ostříhali. Bratr ji šel dát do ohrady a odchytil druhou. Jenže beran nechtěl ostříhanou ovci do stáda, tak musel bratr toho berana zadržet a mně dal tu ovci na stříhání. Ovce se však splašila a utíkala, a jak jsem se jí držel, běhala se mnou po celé zahradě. Nakonec bratr dal berana do ohrady a chytil tu splašenou ovci. Já vyvázl jen s odřeným zadkem.

Aleš Hroudný, 6.B

Obrázek: Terezie Vašulínová 7.B

DOBÝVÁNÍ LYSÉ HORY

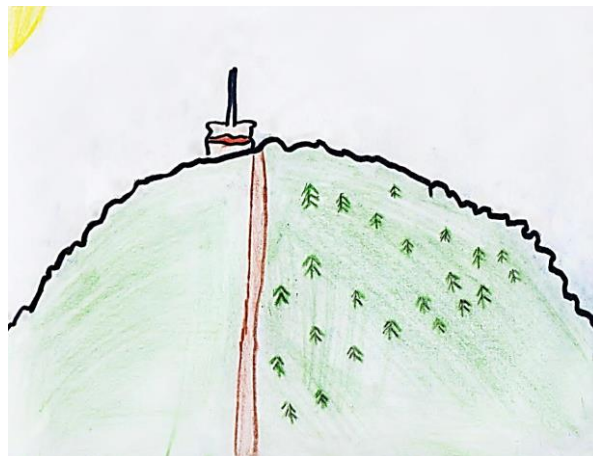
V létě jsme byli na dovolené v Beskydech na Morávce. Jednoho dne jsme se vypravili na výlet na Lysou horu. Bylo sice trochu zamračeno, ale taťkův Aladin v mobilu říkal, že pršet nebude.

Ušli jsme asi tři kilometry – a co se nestalo – začalo lít jako z konve. Schovali jsme se pod strom a čekali. Okolo nás byly louky, na kterých se pásly krávy. Najednou přišli farmáři a začali krávy zahánět do chlévů. Déšť totiž neslábl, ale naopak zesiloval.

Okolo nás už tekly potůčky vody.

Aladin však pořád ukazoval, že každou chvíli přestane pršet, a tak jsme seděli pod stromem více než dvě hodiny. Byli jsme už celí promoklí, snědli jsme všechny zásoby a pořád hustě pršelo. Aladin předpovídal, že pršet určitě už přestane.

Pochopili jsme, že si počasí dělá, co chce, tak jsme si oblékli pláštěnky a vydali se rozmáčenou cestou nazpět do penzionu. Jen co jsme dorazili na Morávku, přestalo pršet. Došlo nám, že nás ten den Lysá hora nechtěla. Tak jsme ji zdolali o dva dny později za krásného počasí.

Kateřina Pechová, 6.B

Obrázek: Kateřina Pechová, 6.B

POTÁPĚNÍ V MOŘI

V létě jsme jeli s rodinou do Chorvatska a my se sestrou se těšily, že se budeme koupat od rána do večera. A taky ano. Hned první den jsme plavaly a potápěly se. Najednou mě napadlo, že se v hloubce dotknu břichem mořského dna. Nadechla jsem se a ponořila. Byla jsem konečně už úplně na dně, když jsem zjistila, že mi dochází dech. Co teď?

„Musím rychle vyplavat, jinak se utopím!“ říkám si.

Snažila jsem se teda co nejrychleji vyplavat na hladinu, ale byla jsem moc hluboko. Už jsem si říkala, že to vzdám, ale snažila jsem se statečně dál, až se mi podařilo vyplavat.

Běžela jsem hned za mamkou a za tatškou, objala je a vyprávěla, co se mi stalo, tak jako to teď vyprávím vám. Probrali jsme to a já si řekla, že se už nikdy nebudu potápět v neznámé hloubce.

Gabriela Bartoňková, 6.B
Obrázek: Vítězslav Jurkovič, 7.B

SVIŠŤ, BOUŘKA, KAMZÍK A JÁ

Byli jsme na dovolené v Tatrách. Jednoho dne jsme se rozhodli pro túru na Popradské pleso (výška 1494,3 m) a podle počasí jsme chtěli výšlap prodloužit až na Hincova plesa (výška 1944,8 m), nebo na Rysy.

Na Popradském plese sice začalo pršet, ale na horách se počasí rychle střídá, a tak za chvíli vykouklo sluníčko a my jsme mohli pokračovat v cestě. Kvůli mrakům nad horami se rodiče rozhodli pro výlet na Hincova plesa.

Jak jsme funěli do kopce, uviděli jsme k našemu velkému překvapení svižně přebíhat sviště přes cestu. Ale bohužel jsem ho nestihl vyfotit.

Po překonání horského potoka pomocí lan jsem jako první na stráni uviděl něco se pohybovat. Po chvíli pozorování jsme zjistili, že je to kamzíček, který nebyl tak rychlý jako sviště, a byl jsem rád, že toho se mi vyfotit podařilo.

Došli jsme až k Hincovým plesům. Byl na ně nádherný pohled, protože voda byla krásně modrá a plavaly v ní ryby. Mezi plesy kvetly horské kytky a tráva byla zelená jako natřená barvou.

Během chvilky se zatáhlo a začalo bouřit, rychle jsme na sebe hodili pláštěnky a vydali se zpátky k zubačce. Najednou začalo pršet, padaly kroupy, blýskalo se, a i když jsme na sobě měli pláštěnky, byli jsme brzo promočení až na kost. Po krátké, ale prudké bouřce se na nás opět usmálo sluníčko, a než jsme došli zpátky na hotel, byli jsme už suší a těšili jsme se na zaslouženou večeři.

Ondřej Chytrý, 6.B

ZKOUŠKA ODVAHY

Hned po vysvědčení jsem jel s kamarády na rytířský tábor, kde jsme skládali různé zkoušky, mezi nimi i zkoušku odvahy. Ta spočívala v tom, že budeme sami spát v lese.

Když jsem přišel na řadu, vedoucí mi ukázal, kam si mám postavit stan. Večer jsem v pohodě usnul. Asi o půlnoci mě probudil kamarád, že je mu špatně a chce se vrátit do tábora.

Dlouho jsem nechtěl, ale nakonec jsem mu pomohl. Jenže jsme nemohli najít cestu do tábora. Tak jsme se chtěli vrátit do našich stanů, ale ty jsme taky nemohli najít!

Naštěstí mě napadlo, abychom se vrátili na hlavní cestu a podařilo se nám naše stany najít. Kamarád byl tak vystrašený, že až do rána spal u mě.

Příště budu dávat větší pozor na to, kudy nás vedoucí vede.

Martin Zoubek, 6.A

KARKULKA A DRAK

Jednoho dne řekl král Bajaja své dceři Červené karkulce, aby šla za babičkou popřát jí vše nejlepší k svátku, a tak Karkulka vyrazila. Dorazila skoro k chaloupce, když najednou přímo před ní přistál trojhlavý drak.

„Kampak jdeš, holčičko?“ zeptal se drak.

„Za babičkou,“ řekla Karkulka.

„A copak máš v košíčku?“

„Nic pro tebe, ty žroute.“

Drak už se chystal Karkulku sežrat, když najednou si uvědomil, že mu chybí jedna hlava a že před ním stojí otec Bajaja s mečem.

„Pozor!“ volal Bajaja na Karkulku. Zrovna šel kolem myslivec, a když to uviděl, chtěl Bajajovi pomoci. Začal mířit a střílet na draka. Jedna kulka a trefa, druhá hlava mrtvá. Vystřelil další ránu, ale to už bylo zle, protože trefil samotného Bajaju. Bajaja z posledních sil usekl poslední hlavu a hned potom umřel.

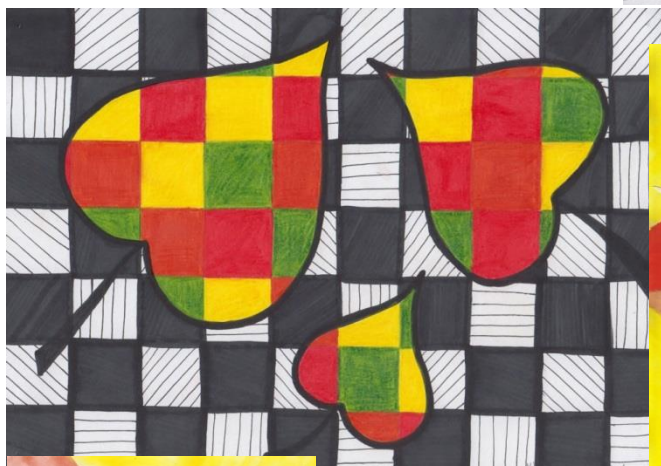
Karkulka moc a moc plakala. Když si uvědomila, že jejího tatínka zabil myslivec, nechala ho popravít. A když babičce Karkulka řekla, co se stalo, ze strachu se babička přestěhovala na hrad, kde žila s Karkulkou až do smrti.

Josef Martinec, 6.A

Obrázek: Ondřej Chytrý, 6.B

PODZIM VE VÝTVARNÉ VÝCHOVĚ

MIKULÁŠSKÝ KVÍZ

1. Mikuláš má svátek:
 - a) 4. prosince
 - b) 5. prosince
 - c) 6. prosince
2. Mikuláš se narodil na území dnešního:
 - a) Ruska
 - b) Řecka
 - c) Turecka
3. Svatý Mikuláš je ochráncem dětí, ale také patronem:
 - a) kominíků a zedníků
 - b) rybářů a námořníků
 - c) ztroskotaných námořníků
4. Mikuláš chodí nejčastěji v oblečení:
 - a) biskupa
 - b) kardinála
 - c) papeže
5. Čert dělal na děti:
 - a) blll, blll, bll
 - b) brrrr, brrr, brrr
 - c) mulisy, mulisy
6. U nás má čert náuru nemotorného bručouna. Symbol skutečné ďábelské krutosti představuje:
 - a) v anglosaských zemích
 - b) v Rusku
 - c) ve Francii
7. V Německu chodí s Mikulášem příbuzný našeho čerta Klaubauf, ve Švýcarsku zase:
 - a) Samichlaus
 - b) Schmuzzli
 - c) Monsieur Challende
8. Přes tisíc čertů z Rakouska, Bavorska a severní Itálie se každoročně schází v největším průvodu tzv. krampusů (horských pekelníků) v rakouském:
 - a) Salcburku
 - b) Schladmingu
 - c) Innsbrucku

ZÁBAVA

9. Perníkáři ke sv. Mikuláši pekli čerty, jimž se říkalo:

- a) bakusy
- b) vandrovnice
- c) trdláče

10. Podle jedné pověsti se Mikuláš s čertem zle popral, když pekelník při stavbě kostela u Rváčova:

- a) kradl kameny a házel je po andělovi
- b) nechtěl pomáhat dělníkům
- c) znehodnotil malbu sirnými fleky

11. Dokonči pranostiku: „O svatém Mikuláši

- a) sejdeme se na guláši
- b) často snížek práší
- c) už je zima na salaši

12. Co ztratila Mikuláška ve známé lidové písničce?

- a) plášť
- b) boty
- c) sukni

13. Jméno Mikuláš měl v rodném listu zapsané i významný český malíř:

- a) Lada
- b) Aleš
- c) Mánes

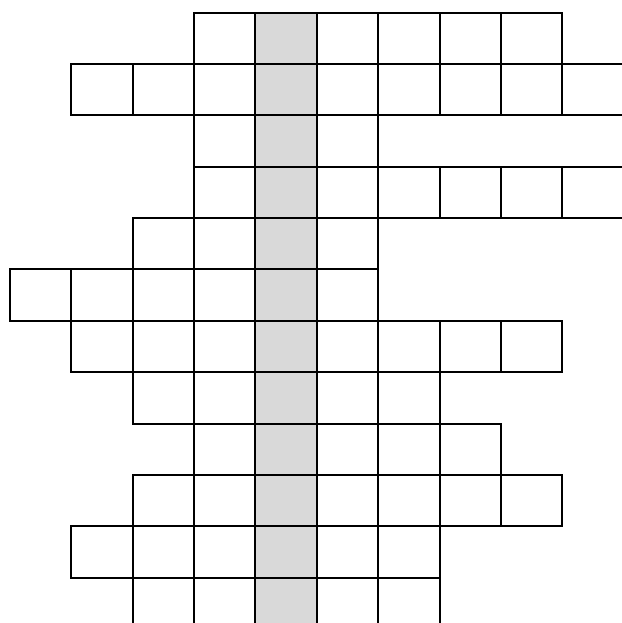
14. Dětská knížka Mikulášovy patálie pochází z:

- a) Německa
- b) Ruska
- c) Francie

Řešení najdete na konci časopisu za redakcí.

Vlasta Sokolová, obrázek: Lenka Prokešová, 9.B

KŘÍŽOVKY PRO CHYTRÉ HLAVY

Největší pták

Hra s o a x

Anglicky pes

Slovní druh

Nádoba na zalévání

Nekonečný prostor

Vodní dílo na řekách

Hlavní město Francie

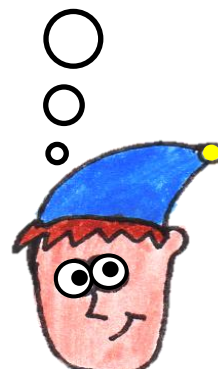
Kovové platidlo

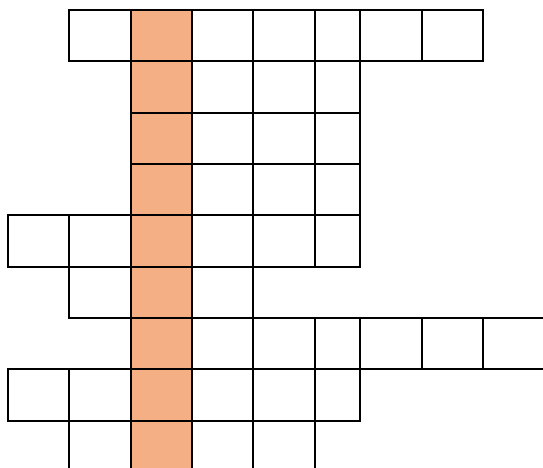
Ochrana proti dešti

Kamarád

Mládě psa

Taky už se těšíte na..... (tajenka)?

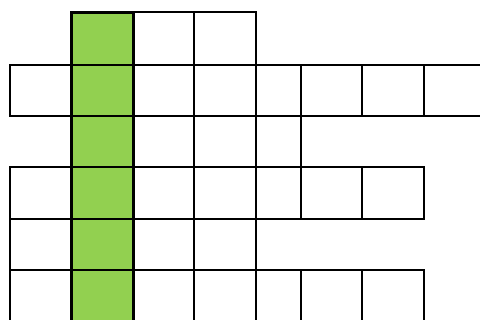
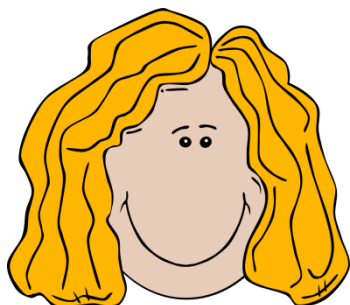
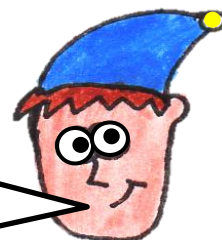

Škaredý
 Ruční nástroj na sekání trávy
 Obilnina
 Provaz
 Svátek v zimě
 Opak rubu
 Živočichové v akváriu
 Australské zvíře
 Prosklený otvor

2014-2015

Stojí zrzka, černovláska a blondýna před zrcadlem pravdy – když někdo neřekne pravdu, tak ho schlamstne. První k němu přistoupí zrzka a říká: Já si myslím, že jsem nejchytřejší. A zrcadlo ji schlamstne. Pak k němu jde černovláska a povídá: Já myslím, že jsem nejhezčí. „Chlamst...“ A jako poslední jde blondýna a říká: Já(tajenka)... „Chlamst...“

Hodně
 Stará se o zvířata v lese
 Noční pták
 Nástroj kováře
 Poklop
 Palačinka

Markéta Prudilová, 7.B

Obrázky: zsmalika.cz, obrázky.superia.cz

PÁR VTIPŮ NA ZÁVĚR

Během inspekce v blázinci se ptá inspektor ředitele, podle jakých kritérií bude rozhodnuto, zda bude zavřen, nebo ne.

Ředitel vysvětluje: „*No my nejdříve napustíme vanu vodou, dáme pacientovi lžičku, hrnek a kýbl a poprosíme ho, aby vanu vyprázdnil.*“

Inspektor povídá: „*Aha, takže normální člověk vezme kýbl, aby to šlo rychleji, že?*“

Ředitel: „*Ne, normální člověk vytáhne špunt... Chcete pokoj s balkónem, nebo bez?*“

Lord: „Jean, myslíte, že se v tomto hotelu dobře spí?“

Jean: „Myslím, že ano, sire, již hodinu zde klepu na dveře a nikdo nejde otevřít.“

Víte, jak vyměňuje žárovku rozmazlená dcerka zbohatlíků?
„Tatí, potřebuju nový byt!“

Pepíček se ve škole chlubí učitelce, že jeho sestra má žloutenku. Učitelka ho pošle domů, aby to děti nedostaly. Za týden, co nechodí do školy, ho potká a ptá se:
„Tak co, Pepíčku, jak se daří sestře?“

„Jó, to já nevím, paní učitelko. To víte, než sem dojde z Austrálie další dopis, tak to chvíli potrvá.“

Pepík: „Tatííí, víš, že internet degeneruje lidi?“

Táta: „LOL OMG, jdi spát, GN.“

Doktor se ptá pacienta: „Tak co, pane Malý, spíte při otevřeném okně?“

„Ano,“ odpoví pán.

„A už vám zmizela ta viróza?“

„Ne, ale zmizel mi mobil, počítač, televize a tři cenné obrazy!“

Učitelka ve školce pomáhá chlapečkovi s obouváním bot. Oba tlačili, tahali, ale pořád se do těch botiček nemohli dostat. Když se to konečně podařilo, tak si oba upocení sedli. Chlapeček se podívá na boty a říká: „Paní učitelko, my jsme dali botičky obráceně.“

Paní učitelka se podívala a skutečně – boty byly obuty obráceně. Paní učitelka zachovala klid. Boty s menší námahou sundala a znovu je rvali na nohy, tentokrát správně. Potom se chlapeček znovu podívá na boty a říká: „To ale nejsou moje botičky.“

Učitelka se kousla do jazyka, a místo toho, aby na něj zařvala: „To jsi nevěděl dřív,“ tak s námahou zase botičky sundala. Když byly boty dole, povídá chlapeček: „To jsou botičky mého brášky. Maminka říkala, že je mám nosit taky.“

Tak mu je zase našťvaně nandala. Když mu po té úporné práci pomáhala do kabátu, tak se zeptala: „A kde máš rukavičky?“

Chlapeček odvěti: „Rukavičky mám nacpané v botičkách.“

Soudní proces s učitelkou začne příští měsíc.

REDAKCE A ŘEŠENÍ

Pár slov na úvod – Vlasta Sokolová

Mokrý start nového školního roku – Aleš Kadlec

Slavili jsme Evropský den jazyků – Lucie Svobodová a Michaela Bartoňková, 9.A

Návštěva z Francie a Itálie – Terezie Vašulínová, 7.B

Cesta do pravěku – Nikola Bartoňková, 6.B

Zpět do 1. světové války – Lucie Svobodová a Michaela Bartoňková, 9.A, Markéta Jašová, 9.B

Sportovní okénko – Viktorie Kalovská, 7.A, Aleš Kadlec, Kateřina Pechová, 6.B

Rozhovor s paní uč. Zatloukalovou – Michaela Bartoňková a Lucie Svobodová, 9.A

Rozhovor s Matějem Pernou – Jiří Vašulín, 8.tř.

Rozhovor se stálými redaktory – Terezie Vašulínová, 7.B

Vánoční anketa – Vít Švestka a Jiří Vašulín, 8.tř, Eliška Sázavská a Andrea Dobešová, 5.B

Holky versus kluci – Andrea Plačková, 9.A a Markéta Jašová, 9.B

Ramesse II. – Vít Švestka, 8.tř.

Představujeme skauting – Martin Kavalec, 5.A

Kniha na dlouhé zimní večery – Šimon Prudil, 6.B

Hraju, hraješ, hraje – Vítězslav Jurkovič, 7.B ,a Ondřej Chytrý, 6.B

Zážitky z prázdnin – žáci 6.A a 6.B

Karkulka a drak – Josef Martinec, 6.A

Podzim ve výtvarné výchově – žáci 2.stupně

Mikulášský kvíz – Vlasta Sokolová

Křížovky – Markéta Prudilová, 7.B

Pár vtipů na závěr – Vlasta Sokolová

Chyby a překlepy – skřítek Střelík

Obálka: Vlasta Sokolová, foto: Aleš Kadlec, obr. Kamila Antošová, 9.B, Lenka Prokešová, 9.B

ŘEŠENÍ:

Mikulášský kvíz: 1 c), 2c), 3b), 4a),5c), 6a), 7b), 8b), 9a), 10a), 11b), 12c), 13b), 14c)

Křížovky: Školní hřiště, Školní rok, Myslím

PŘIPRAVUJEME

**ŠKOLNÍ HŘIŠTĚ
DOSTÁVÁ
NOVÝ KABÁT**

**POLONÉZA
LETOŠNÍCH
DEVÁČKŮ**

**BUDOU ZASE
VÁNOCE.
KONEČNĚ!**

